

[Finansministeren.]

sagens natur skønmæssigt, da tilskuddenes størrelse varierer med import- og eksportpriserne.

En tredje post, hvor der har været besparelser, er renteudgiften i forbindelse med de såkaldte pengebindingsl n, som blev indført i krigsårene. Den samlede udgift hertil, der direkte afholdes over finansministeriets budget, androg i 1949—50 godt 36 mill. kr., medens den for indeværende år anslås til ca. 28 mill. kr. og for 1951—52 til ca. 20 mill. kr.

Blandt de øvrige besparelser, som måske kan interessere det høje ting, kan jeg eksempelvis fremdrage, at den samlede udgift til direktoratet for vareforsyning samt prisdirektoratet androg 15,7 mill. kr. i 1949—50 og er trods løn- og prisstigning budgetteret til 12,3 mill. kr. i 1951—52. At der her er tale om en betydelig besparelse, vil fremgå, når jeg oplyser, at den samlede udgift til disse to direktorater i finansåret 1948—49 androg 21 mill. kr.

Herefter skal jeg gøre nogle bemærkninger vedrørende anlægsudgifterne, hvortil jeg henregner dels statens egen bygge- og anlægsvirksomhed, som er opført på regnskabs § 26 I. A. og B., dels statens tilskud over beskæftigelsesfonden og vejfondene til kommunale og private anlægsarbejder.

Anlægsudgifterne er naturligvis på samme måde som driftsudgifterne præget af pris- og lønstigninger, men der har herudover i de senere år været en stærk vækst i anlægsbudgettet, hvilket må ses på baggrund af den meget stærke tilbageholdenhed, som på grund af materialesituationen prægede statens bygge- og anlægsvirksomhed i krigsårene og de første efterkrigsår. En række i og for sig betydningsfulde forslag blev i disse år standset og henlagt til bedre tider, og er iværksat i årene siden 1948. I regnskabsåret 1949—50 nåede de samlede anlægsudgifter således op på knap 200 mill. kr., hvoraf de 125 mill. kr. vedrører statens egne bygninger og anlæg, medens de 75 mill. kr. er tilskud fra beskæftigelsesfonden og vejfondene. For indeværende år må regnes med en samlet udgift på omkring 300 mill. kr., hvoraf 205 mill. kr. er udgift til statens egen anlægs- og byggevirksomhed, medens 95 mill. kr. er tilskud til private og kommunale arbejder.

Stigningen ligger navnlig på statsbanerne, der er ved at gennemføre en udvidelse og fornyelse af det rullende materiel, bl. a. i forbindelse med elektrificeringen af nærbanetrafik. Endvidere medfører udvidelsen

af Storebæltstrafikken betydelige anlægsudgifter. På finanslovforslaget for 1951—52 er anlægsudgifterne kun opført med et beløb på 137 mill. kr., hvoraf 105 mill. kr. til egentlige statsinvesteringer, og det siger sig selv, at disse tal ikke giver noget udtryk for størrelsen af den anlægsvirksomhed, som må forventes. Når forslaget tal er så lave, skyldes det, at man med henblik på de igangværende forhandlinger om begrænsning af det civile anlægsbudget dels rent foreløbig har foretaget en kraftig reduktion i bevillingsforslagene, hvilket navnlig gælder forslag til nyanskaffelser og nyanlægs- og byggerivirksomhed, dels helt har udeladt visse bevillingsposter. Det sidste gælder bl. a. hovedparten af bevillingerne til vejformål.

I hvilket omfang det vil være muligt faktisk at gennemføre besparelser på det civile anlægsbudget, vil bero på den nærmere gennemgang af dette. Forsåvidt angår statens egen bygge- og anlægsvirksomhed, har de hidtidige erfaringer vist, at der allerede på mange områder er disponeret på en sådan måde i henhold til tidligere givne bevillinger, at det ville være uforvarsvarligt at foretage en øjeblikkeligt virkende nedskæring. En begrænsning af tilskuddene fra beskæftigelsesfonden og vejfondene møder ligeledes vanskeligheder, navnlig fordi der her i lovgivningen er givet faste regler for, hvor meget staten skal yde til forskellige arbejder. En revision af denne lovgivning kan derfor blive nødvendig. Et endeligt skøn over, hvor stor anlægsvirksomheden vil blive i 1951—52, er det derfor meget vanskeligt at anstille. Jeg vil dog tro, at man skulle kunne nå frem til væsentlige besparelser i forhold til tallet for i år.

Ud fra de opstillede forudsætninger når man herefter til følgende tal for statens samlede udgifter til driften og anlægsvirksomheden:

I 1949—50 udgjorde de samlede udgifter 2 535 mill. kr.

I indeværende år vil de beløbe sig til mellem 2 650 og 2 700 mill. kr.

Og endelig skulle der i 1951—52 blive mulighed for, at de ordinære udgifter kan holdes på samme niveau som i indeværende år.

Hertil kommer så de ekstraordinære forsvarsudgifter, der vil blive foreslået dækket på særlig måde.

Herefter skal jeg vende mig til indtægterne, idet jeg herunder på tilsvarende måde som for udgifterne medregner samtlige løbende indkomster til staten og udlignings-